

DUIVENSPOORT

Jolieke Mellaerts - Het weerzien na een lange vlucht tussen duivenmelker en een duif

Bij duivensport vliegen duiven zo snel mogelijk van de plaats waar ze gelost worden, naar hun eigen hok. De eigenaar van de winnende duif (de winnende duivenmelker) krijgt een prijs. Het kweken en trainen van duiven die snel huiswaarts keren, is een belangrijk deel van de duivensport. De sport was tot ver in de 20ste eeuw erg populair, voornamelijk op het platteland. Sindsdien nam het aantal duivenmelkers af, maar de sport blijft springlevend. Duivensport wordt in de hele wereld beoefend.

Ik doe al meer dan zestig jaar aan duivensport. Ik leerde het vak van mijn vader Richard en grootvader Tinus. De 'specialiteit van het huis' in mijn familie zijn snelheidsvluchten tot maximaal 200 kilometer (vitesse) en af en toe geef ik duiven mee voor vluchten tot 400 kilometer (een kleine halve fond).

Kweken, trainen, lossen en afwachten

Bij het trainen en voorbereiden wordt niets aan het toeval overgelaten. Alles moet minutieus worden voorbereid en uitgewerkt. Net zoals vroeger, komen duivenmelkers nog steeds samen voor de inkorving aan hun vaste duivenlokaal. Vroeger was dat vaak een café, nu zijn er ook lokalen in eigen beheer van de verenigingen. Kleine duivenmelkers zetten geld in op één of enkele duiven. Professionele spelers korven wel honderd duiven per vlucht in. Nadat de duiven afgezet en ingekorfd zijn, rijdt iedereen met een bang hartje weer naar huis. Ze hopen dat er tijdens de vlucht van hun duiven geen onweer uitbreekt, want ze moeten een hele tocht naar huis door de lucht afleggen. Nog steeds weet men niet 100% zeker hoe de duiven hun weg naar hun hok zo snel terugvinden. Net zoals vroeger, kan de zondag van een duivenmelker niet stuk als alle duiven veilig terug zijn op hun kot. En nog steeds is de vreugde en trots groot als er prijzen gehaald worden. Maar er zijn ook wel obstakels, want niet iedereen is bijvoorbeeld even enthousiast over duivenkoten. Daar ben ik mij bewust van, maar ik heb goede burens en ik was blij wanneer ik destijds van de dienst Stedenbouw een vergunning kreeg voor mijn hokken.

Nieuwe technologieën, sneller vliegen

Vroeger waren er in Sint-Truiden vijf duivenmaatschappijen, vandaag nog maar één. Er waren in mijn buurt veertig duivenliefhebbers, vandaag zijn we nog met twee. Maar minder duivenmelkers betekent niet de teloorgang van de duivensport: de resultaten zijn dankzij moderne technieken nog imposanter. Omwille van betere voeding, training, veterinaire opvolging, hokhygiëne en kweekprogramma's, vliegen onze duiven van Barcelona (meer dan 1.200 kilometer) naar huis in amper twee dagen, terwijl ze vroeger vaak vijf dagen onderweg waren.

Wie denkt dat een duivenmelker een wat eenzame man is die met zijn grijze *kàspoèsjèèr* (Sint-Truiens voor stofjas) naar de lucht zit te turen, heeft het grondig mis. Er is de laatste jaren heel wat veranderd. De duivensport in België is anno 2023 een moderne sport die volop gebruik maakt van allerhande nieuwe technieken, zoals *realtime* lossingsinformatie op het internet en *realtime* registratie van aankomst- en vluchttijden met behulp van sensoren en GPS. Maar ondanks nieuwe technieken blijft de mystiek van de duivensport bewaard voor de uitvoerders.

Prijzen winnen, maar ook opofferingen

Ik herinner me nog dat ik, toen we pas getrouwd waren, naar mijn vrouw Godelieve riep: 'Ne pelse jas krijgt ge als ik ne grote prijs win.' Een pelse jas is er nooit gekomen, maar mijn liefde voor Godelieve, de duiven en de duivensport is altijd gebleven. Prijzen winnen: daar draait het om. Je kan je moeilijk inbeelden wat dat doet met een duivenmelker. Het is zoals een coureur die een koers wint. Zo heb ik ooit de tweede prijs van Limburg gehaald door m'n duif die net voor het donker werd, binnenkwam, nadat ze diezelfde ochtend gelost was in

Narbonne na een vlucht van meer dan 800 kilometer. In de jaren '90 greep ik met een duivin net naast de een gloednieuwe auto, de hoofdprijs bij de fameuze Orléans-vlucht georganiseerd door Het Belang van Limburg. Het is een hobby waar je het hele jaar door plezier aan kunt beleven. Maar er zijn ook nadelen: het heeft een grote impact op je gezin. De vakantieplanning staat in functie van de duiven. Maar als ik dan, zoals in 2009, keizer werd van onze maatschappij en drie jaar op rij als Algemeen Kampioen op het podium stond, dan beleeft mijn familie daar ook plezier aan.

**Johnny Lindekens is aangesloten bij Koninklijke Duivenliefhebbers Maatschappij 'De Eendracht' in Sint-Truiden. Sinds 2023 is hij er de voorzitter.*

**Gebaseerd op de originele tekst en verschillende interviews interview met Johnny Lindekens door zijn schoonzoon Eric Germeys in Sint-Truiden.*

**Deze inzending kadert binnen het project Beleving. 100 levende gebruiken en tradities in Limburg. Een initiatief van het Limburgs Volkskundig Genootschap, in samenwerking met ECRU Erfgoed en Erfgoed Haspengouw, Werkplaats immaterieel erfgoed, Openluchtmuseum Bokrijk, Heemkring Vaart, Haspengouw. TV vzw, Academie voor Streekgebonden Gastronomie en AVANSA-Limburg.*

INZENDER

Johnny Lindekens
Koninklijke Duivenliefhebbers Maatschappij 'De
Eendracht', Sint-Truiden

LOCATIE

3800 Sint-Truiden

PERIODE

Dagelijks

THEMA

Sport en spel
Natuur en landbouw

TREFWOORD

#dier #natuur